

Ми голос, що луна через стіни
Буває тремтить, буває ламається
Хай вже горло дере, бруд і картеч
Ми голос що є завдяки і всуперерч

Ми – голос, що луна через стіни
Окрім як кричати
Так мало лишається
Забиває дух у руїнах
Та все ж не замовкнем
Поки зло наближається

Ми є голос
Ми є голос
Ми є голос
Ми є
Ми є
Ми є
Ми є

Підміною понять не зміниться суть
Правду викупають, але не продають
Завантажені етери, на частоти не втулишся
Коли в екранах тихо, говоритимуть вулиці
Як ясно в голові, то й нема протиріч
Коли сонце демаскує, то соратниця ніч
У сприятливих умовах зростає божевілля
Коли вулиці мовчать, говоритиме підпілля
Побачимо і так все що нам корисно знати
Коли вуха добре чують, можуть пташки не співати
Дратівливий спів утім терплять дуже рідко
Тож на кожного птаха там будується клітка
Клітку можна наркити, закрити
Ізолювати в бетоні, втопити
Та місця не стане у жодній тюрмі
Коли всі вони замовкнуть, говоритимемо ми

Ми – голос, що луна через стіни
Окрім як кричати
Так мало лишається
Забиває дух у руїнах
Та все ж не замовкнем
Поки зло наближається

Виє
Виє
Виє
Виє
Виє голос
Виє голос
Виє голос
Виє
Виє
Виє
Виє